

Búcsú Márton Gábortól, Gyomaendrőd díszpolgárától

Tisztelt Gyászoló családtagok, Tisztelt Gyomaendrődiek, Tisztelt Megjelentek!

Gyomaendrőd város Önkormányzatának Képviselőtestülete nevében búcsúzom Márton Gábortól, városunk díszpolgárától.

„Mert akik szeretnek, mind Marcinak hívnak.” – mondta egyszer. Igen, így neveztük, és így is emlékezünk rá, Marci bácsi.

Elment közülünk egy rendkívül sokoldalú, értékes ember, akit valóban mindenki szeretett, és ő is szerette az embereket.

Mikor végig gondolom, milyen ember is volt, az jutott elsőre eszembe, hogy teljes életet élő ember.

„Marci bácsi” neve fogalom volt Endrődön és városunkban, Gyomaendrődön. Igazi tanító, akit érdekelt az egyetemes kultúra és annak szellemében élt. Rengeteget írt: verset, regényt, sporttörténelmet, életrajzokat. Nemcsak vallotta, hogy a sport az egyetemes kultúra része, hanem művelte is.

Fiatal korában futballozott, idős korában lelkes szurkoló volt. Szerette városunkat, fennmaradó helytörténeti munkái segítik az új nemzedéket a múlt megismerésében. Kedvelte a természetet, idős korában is sokat sétált szeretett településén.

Szerette családját, szerényen, de büszkeséggel beszélt róluk.

Most mindenki visszagondol nemes alakjára, az apára, a társra, a nagyapára, a tanítványok szeretett tanárakra, a pályatársak a derék kollégára.

Kedves Marci bácsi!

Én sajnos nem tartoztam tanítványaid közé. Szép történeteket hallottam Rólad és maradandó az a néhány előadásod, melyen részt vettem, és az a szintén néhány beszélgetés, melyet Veled töltöttem.

Ezek mind olyan élmények, melyek nagyszerű emberi mivoltod jellemezték. Példaértékű az a másik embernek járó tisztelet, mely egy köszönésedben benne volt. Egyik volt kollégád mondja egy beszélgetés során: „Marci bátyádnak idézel egy sort a Toldiból, ő ott folytatja, és elmondja fejből.” Másik pedagógustársad is kiváló memóriádat dicsérve mondta, hogy jegyzetek nélkül tanítottál. Városunk szülötte,

Kunkovács László fotóművész mesélte a történetet, hogy mikor édesapjával a főiskolára jártál, az ottani professzor kételkedve tekintett a falusi, tanyasi tanítókra, de megváltoztattad a véleményét, mikor Villon egy verse említésekor Te elszavaltad a verset.

Emlékek és most már csak emlékek.

Még néhány pillanat, s az, aki velünk örült az életnek, a mi kedves Marci bácsink elköltözik oda, honnan nincsen már visszatérés, oda, hol már nyitva várja az öröklét bölcsője, a sír.

Búcsúzunk a város Díszpolgárától, a szeretett Marci bácsitól.

„Legyen könnyű a hant, mely föléd fog domborulni, a síron túl életed legyen az örök világosság!”

Áldás és béke legyen drága poraid felett!

Gyomaendrőd, 2010. január 16.

Várfi András polgármester